

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 250.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059014512/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdall

Held, o Held! som jeg kan skue,
Grye i Døgning, Glimt af Glands!
Ei forsmaer den Konge-Frue
Gamle Danmarks Rosen-Krands;
Ei den glimrer, ei den praler,
Men den dufter og husvaler
Liflig, sødt i Aftenstund.

Kun med lukte Øielaae
Skialden seer det favre Syn,
Mændene, de er saa kloge,
Daarer dog for Aande-Lyu,
Skialden kun med Barne-Tunge
Sagte vil i Lunden siunge
For de fromme Kvinder faa.

Kvinder! nyrer I kun Sangen
Efter Skialdens Harpeslag!
Hvisker det kun rundt i Vangen,
Hvad der klang paa Høitids-Dag!
Det er koldt i Vinterugen,
Under Snee dog grønnes Rugen,
Skyder Blomst i Sommer-Skiær.

Efterglands af Thabors Kerte
Glimter over Bøgelund,
Og et Gran af Danmarks Hierte
Skialden fik til Harpe-Bund;
I den Bund det sælsomt klunger,
Naar med sine Under-Vinger
Duen rører Harpens Stræng.

Tvivler kun, I Mænd saa kloge!
Selv jeg tvivler som en Mand,
Naar sig over Dannebraage
Øiet løfter med Forstand;
Men jeg troer, den Lyd, som klunger
Under Duens Luevinger,
Spotter mit og eders Vid.

Staae da nu de Roser silde,
Som vi see, i Urtegaard,
Har Maria Fødsels-Gilde
I sit andet Brude-Aar,

Heimdal!

Nu, saa maae de Roser sene
Sig dog vel i Krands forene
Paa Marias Fødselsdag.

Lad da Kvinderne i Vangen
Sanke kun de Roser smaa,
Efternynne Gaadesangen,
Gætte, som de bedst forstaae!
Dannemænd! imedens binder
Vi en Krands af blaa Kiærminder
Til vor Dronning, fin og from.

Troer I ei, de er at finde?
Eud i Høst en Lund jeg veed,
Hvor saamangen blaa Kiærminde
Blomstrer end i Luun og Fred,
Saxo den Kiærminde-Have
Lukkede med Romer-Stave,
Nøglen dog har Danmark giemt.

Følger mig da, Frænder bolde,
Ind i Danmarks Rosenlund!
Der Høsigildet vi vil holde
I den svale Aftenstund,
Takke Gud for Markens Grøde,
Bede, Han den vil gienføde,
Atter i det næste Aar!

Krandsen, vi i Lunden binde,
Bære vi til Kongens Gaard,
Fredegodes Gemalinde
Sikkerlig den ei forsmaaer,
Og omsat med Danske Stave
Skal da vor Kiærminde-Have
Kalde sig Marie-n-Lund.

Heimdal! indeholder foruden de ovenfor meddelte Digte endnu et Stykke, kaldet Forslag til Norges Heltedigt, som er optrykt i Poet. Skr. IV. 2.